

Pacific Herald.

Bol. 23

Tacoma og Seattle, Wash., 119 So. 14 Et 19. September, 1913

No. 38

Rigtighed.

Da, Rigtighed, den er af Gud,
Et Livs Vifte for Kristi Venner,
Et Øje som beundrer i vor Varm,
En Møgt, som gør os hellig varer.
Da, et som bringer Hjertet Fred
Et født af Kristi Rigtighed;
Hans Videlse og Ejendom
Ra jaa tilslut hans bitte Døb.

Min Jesus kom og vor hos mig,
Rei, aldrig fan jeg glemme dig!
Du tog min Synd og gav den mit
I Tufindisels af Rigtighed.
Dg berated glemmer jeg mit Liv
A Berbent mine Ting og Altig,
Ra jæger Jon min lille Sang
Med Tal til dig, min Frejermænd.

T. O. Mistoeht.

Daubens Væsen.

I.

Daubens Væsen: Guds Ord, Bejaling og Forordning er det, som gør Daaben til en Daab.

Lil dens Væsen hører derfor a) Mt. 28, 19: „Gaaer derfor hen og aar alle Folk til Disciple, idet I døbe dem i Faderens, Sonens og den Helligands Navn.“ Mr. 16, 15, 16.

Hvad er Daaben?

Derpaa hvører Luther: „Daaben er ikke Vand alene, men den er Vand som er indsluttet i Guds Bejaling og sammenføjet med Guds Ord.“

Paulus sætter den „Bandbædet i Ordet“ (Ef. 5, 26). „For at han hunde hellige ven, idet han renjede den ved Bandbædet i Ordet.“

„Daaben er ikke Vand alene“, Dermed siger Luther, at Daaben for det første er Vand, som vi har fået i vor Barnedøm, ret almindeligt og naturligt Vand. Det vore

godlige Midde i dette Sakrement er derfor Vand. Selv der nære Døb, fristelig Vand, da man Vand bruges. Indet andet Element kan bruges istedekor Vand. Selv i Rebselfold kan man ikke erstatte Vandet med noget andet; thi Jesu har indstillet Daaben med Vand og Guds Ord ellers betraffet dette fyldig og gjenstøgende.

Johannes den Døber siger, John 1, 31: „Og jeg hændte dem ikke, men for at han skulle blive oabenbaret for Jørsel, derfor er jeg kommet og døber med Vand.“

Jesu selv siger til Nicodemus, John 3, 5, 23: „Sædelig, hædeg siger jeg dig, uden at nogen bliver født af Vand og Vand kan nem ikke komme inn i verden.“

John 3, 23: „Men også Johannes dølte i Enos, næt ved Galilæen, thi der var meget Vand, og de kom derhen og blev døbt.“

John 1, 26: Johannes hvænde dem og saade: „Jeg døber med Vand, men blandt Eder staar den ikke hænd.“

Jesu Disciple brugte derfor også Vand, næst de døbte.

Ap. Øier. 10, 47: Da suarede Peter: „Men nogen kan forstå Vandet, at ikke disse skalde døbel, som har ankommet den Helligaand, hæfghom vi.“

Ap. Øier. 8, 38: „Og han ved Bognen holdt og de stige brøge ned i Vandet, baade Philip og Maanen fraenden og lans døbt ham.“

Tet staar quodommælk og urettelig fast, at Vand hører med til Daabens Væsen.“

Men Daaben er ikke Vand alene, den er Vand, som er indsluttet i Guds Bejaling og sammenføjet med Guds Ord.

Luther siger: „Vand alene vilde ikke være nogen Daab og ville ikke kunne virke og udrette det, som Daaben virker og udretter. Og derfor som Daaben vor Vand alene, da vilde jo Mennefælt blive døbt allerede

fællet, og da ville jo også alle Mennefælt være døbte.“

Derfor, som vi har lært i vor Barnedøm, siger Luther: „Men ofteant Guds Ord er sammenføjet med Vandet, et det en Døb, det er et Raadens og Christi Vand, et Gjensættelens Vand, som ifter ved den Helligaand, hvor Paulus siger om Daaben i sit Vred til Christ: „Gres sin Barnedømme for han fristet os ved Gjensættelens Vand og Forbindelsen ved den Helligaand, hvilken han har rigtig udelt over os ved Jesu Kristus vor Frejrer, for at vi retfærdiggjøres ved hans Smale Sal efter Guæret verde Brøniger til den evige Liv.“ Dette er en troværdig Tale.

... Det er Daaben, der er Guds Ord, derfor er det, at den virker og udretter, hvad den gør, thi Kristus har lært højt Gjensættelsen ud. Daaben er ofteaa en Guds Handling, som han udøver med Mennefælt Hornbildung og Jesuelse.

Det er også Det er Daaben, der er Paulus, naar han taler Daaben „Bandbædet i Ordet“
Hvilket Ord er det? Det er Guds Ord, Bejaling og Forbindelse. Nu Guds har lært sin Bejaling netop til Vandet og Indsat sin Forbindelse til det er det, som gør Daaben til en Daab og derfor udretter den og virker den, hvad den gør.

Ta Ef. Tætten Raaman som hælde hætte. Den kom til Petrus Eliot for at hælde des al hem for sin Spødelieth. Eliot sagde, at hem hulde gæt til Jordens Mod og til sig i Gang, han hulde hon blive hælbedet. Raaman kom ved. Vilde ikke Petrus sagde det hæle. Hvad var? (2 Røn. 5, 10) Bildet var alther simpelt. Ta lig i Jordens Vand! „Er ikke Noderne Abrahams og Paraklets, Damaskus“ Alder hælte end alle Guds Vandet? Raande jeg ikke førette mig i dem og verbe ten?“

Jordens Vandet i og for Ra var viselig ikke noget bedre end Daabens Vand.

Men fra Guds beføjelse, mærkende Jordens Vand og sagde til Jordens Vand til det, derfor vor det, at Jordens Vand hulde reuze Raaman.

Ta Raaman til Guds Forbindelse Ord og seende lig i Gang i Jordens Vand blev han hælbedet, ikke fordi Vandet i Vandet vor hælte, men fordi Guds øgen Gjerning.

(Efe 140, 5 Stors Ordet): Det begriflig nu Jordtjellen, at Daaben er

forbi Guds hælte fast, at han vilde hælde ham paa denne Raade, el ler ned denne Gudsling.

Su er Daaben et Gjensættelens Ord, en Raadens fra Tindens Spezialiteth, ikke fordi det Vand, som bruges er bedre end andet Vand, men fordi Guds Ord er sammenføjet med Vandet.

Wig er gæves al Møgt i Olivemalen og vao Zorden. Gaaer derfor han og gjører alle Folk til Disciple, det er hæber dem i Faderens. Sammen med den Helligaands Navn og farer dem af holde, hvad jeg har berørt øer, og jeg er et med øre alle Dage intil Verdens Ende. Mt. 28, 18-20.

Guds Kristus, land Guds, hær hæmer nu ankommet, indstiller den hellige Daab, derfor er det, at den virker og udretter, hvad den gør, thi Kristus har lært højt Gjensættelsen ud. Daaben er ofteaa en Guds Handling, som han udøver med Mennefælt Hornbildung og Jesuelse.

Det er også Det er Daaben, der er Paulus, naar han taler Daaben „Bandbædet i Ordet“ (Efe 138): „Du det er i overhaalede Stad magtpaalligende, at man aufer Daaben for en uppærlig, urettlig og hal Ting, hværlor vi også allersmest træde op legte om den, efterdi Verden nu er fuld af Zetler, em hænge paa, at Daaben er en udvores Ting, men en udvores Ting gørne intet. Ja, lad det komme vel bare en udvores Ting!

Men der staaer Guds Ord og Vand, som indstiller og grunder og holdt hæler Daaben. Da hæl Guds indstiller, det kan ikke være forgivet, men man være en stare fastlig Ting, em det end ejer ja udvores Hælder, vor ringere end et Kalmstræ.

Ta saaledes Inden Ordene:

„Gaaer hen, hæler — Hæl — i eden, men — i Guds Raum. Til det at hæles i Guds Raum er et derbet, ikke af Mennefælt, men af Guds hæl. Thi om det end ejer ved Mennefælt Vand, han er dog dog hældig Guds øgen Gjerning.“

en ganske anden Ting end alt andet Bond, ikke for den naturlige Ting's Skyld, men fordi her noget ædtere kommer til. Da Gud fører selv sin Kærlighed, lægger sin Kraft og Magt deri. Derfor er det ikke blot og bare naturligt Vand, men et gudommeligt, himmeligt, heiligt og saligt Vand, og hvoredes man ikke mere kan vise det, altsammen for Ordets Skyld, hvilket er et himmeligt, heiligt Ord, der aldrig nog kan bres; thi det har og formaa alt hvad Guds er "fra dette har den også sitt Vorben, ja den kaldes et Sakrament, ligehom St. Augustin har fortalt: "Accedit verbum ab elemum, et sit sacramentum". D. e.: Raar Ordet kommer til Elementet efter den naturlige Ting, ja bliver det et Sakrament deraf, det er en heiligt, gudommeligt Ting og Tegn! (Sidste til 140, 7): "Saaledes og meget mere skal du være Taaben og Gud, holde den heilig for Ordets Skyld efterdi han selv har været den, haade med Ord og Gjerninger, der til bestroft den med lidere fra Himmelnen."

Thi mener du, at det var en Spøg, da Kristus lod sig døbe. Himmelnen opfølger sig, den Helligaands himmel for ned, og der var selvf. Guds formader jeg ottet, at man for Guds Skyld ikke skal lade de to Ting. Det og Vandet, skilles eller rives fra hinanden. Thi hvis man adstiller Ordet derfra, saa er det ikke andet Bond end det, hvormed Pigerne søger og det kan vel kaldes et almindeligt Vandbad; men naar det er mod, som Gud har forordnet, saa er det et Sakrament og kaldes en Taab.

Skriftstider, der videre besynder og stadsfører dette, at Vand og Guds Ord udgør Taabens Vorben: Mt. 3, 16 og 17: "Og da Jesus var døbt steg han straks op af Vandet, og jeg Himmelnen saaedes ham, og han saa Guds Vand fare ned som en Due og komme over ham. Og icke der kom en Røst fra Himmelnen hvilende:

"Denne er min Son den el. Heilige i hvem jeg har Verløbning."

Mt. 28, 19: "Raar derfor hens og gør alle Folk til Disciple, idet jeg døber dem i Haderens, Sømmens og den Helligaands Ravn."

John 3, 5: Jesus svarer: "San- deligt, landelig siger jeg dig, udenat nogen bliver født af Vand og Vand kan han ikke komme ind i Guds Rige."

I John 5, 6: "Hun er den, som kom med Vand og Blod, Jesus Kristus, ikke med Vand alene, men med Vandet og Blodet; og Hunden er den, som vidner efterdi Hunden er Sandheden."

Gj. 5, 26: "Hør at han funde hellige den. Idet han renede den ved Vandboden i Ordet."

Det Herrens Ord og Befaling, som han har lagt til Vandet, har vi deri, at han siger: "Gør den og gør alle Folk til Disciple, idet jeg døber dem i Haderens, Sømmens og den Helligaands Ravn."

Da Herrens Fortællelse, som han har lagt til Taaben er den, at "hver den som troer og bliver døbt skal bli ve salig.. Dette er Ordet, som er i os med Vandet og som giver Taaben kunde dens Vorben og straff".

Luther siger: "Som du, naar du ariver et Stille Jern, der ligger i Alden og gisler — ikke grüber ret og slet Jern, men M. som brænder der; og o mdu ikke ser Jld, men alle Jern, saa er det ikke Jern alene, men bogte Dele. Jern og Jld, ja, saa at Jlden er trængt helt igjenneum, saa man ikke føler eller formærer andet end Idei Jld. Saaledes skal man betragte Taaben, det er indhulvet i Guds Ord og Ravn og er trængt helt igjenneum det, saa at det er et Vorben og er nu blevet en anden Ting end bare Vand."

Vedlig den Hellige, styrge af Aranfrige, sagde: "De tre Hender fulde av Vand, hvormed jeg engang

havde indhulvet, er fastberere end støngelvorten som jeg nu biefer da Hovedet."

Dannings Alesopatra hørde indhulve Antonius til et berligt Gjerningebud og satte ikke noget for ham under et Hæd med Edifice. Men hun havde oplyst en Perle deri, som var udstyrende Lande Guld ved. Saaledes er også Taabvandet — tilhuneladende intet andet end Vand alene, men Gud har nedskræft alle Himmelens Stolte i det og alle Draaber deri er blevne forvandlede til løftbare Perler.

Til Taabens Vorben hører også det, at dette Vorbbad i Ordet fortettes på en Bis Maade, nemlig i Haderens, Sømmens og den Helligaands Ravn. Mt. 28, 19. Man skal døbe i den trænige Guds Ravn: Haderens, Sømmens og den Helligaands. Hvis ikke Taaben fortettes på denne Maade, da er den ikke fristelig Taab.

Alle Sekler, som ikke troer på den trænige Gud, har derfor ingen fristelig Taab, ligeledes de, som nægter den Helligaands Vorben.

I Apostlernes Visjerner tales der på flere Steder om, at bøbes "i Jesu Kristi Ravn" (2, 38; 8, 15); om Taab "i Jesu Ravn" og 10, 48 "i Herrens Ravn". Saar er det dem, som har hvugt om ikke dette er den rette Form og den Form, som Apostlene bringte.

Hertil skal hvores, at Jesus har beføjet at døbe i Haderens, Sømmens og den Helligaands Ravn. Jesus er Indstifteren af Taaben; han dersør giver Formularen for den. I Ap. 8, er ikke Formularen for Taaben given. Men Hvidkøfset "i Jesu Ravn eller Herrens Ravn" betyder paa Jesu Befaling og Begre.

Det er Jesu Taab som het betunes i Modsatning til Nørdernes præfylt Taab. Det er Tale om den Taab Jesus indstiftede. Derfor tilraader Peter Wangsen på Vindegaden: "Overvendet eder og enboer os eder lade sig døbe i Jesu Kristi Ravn til Syndernes Bølgeladelse." Peter har netop forud sagt dem: "J har fortællt Overvendens Herre. Det som nu staves af eder er, at J maa anstrengende denne Jesus som hand Gud, om J kan og vil anma me den Taab, som han kunde indstillet og som har hans Ravn."

Men et andet Spørgsmål som her funde gisres er, om Høddere hørte med til Taaben. Til Taabens Vorben hører de ikke. Taaben vilde være en Taab, selv om det ikke var Høddere. Men Guds Ord siger: "Med to eller tre Vidners Mund skal enhver Sag stødtætes." 2 Kor. 13, 1. Chr. 5 M. 17, 6. Mt. 18, 16. Høddere hører der ikke. Hvor

hører "Enhver"?

Høddere har derfor været Stiens Elif ned igjenneum Tiden.

Høder Troen med til Taabens Vorben? Nei, Troen gør ikke Taaben, men den modtager Taaben... Luther.

Raar vi taler om Taabens Vorben,

kan det er. Jonn også udgjør Taaben, da skal vi også vide det, at Troen ikke er en Del af Taaben.

Troen gør ikke Taaben, men Troen

modtager og tillegner sig Taaben.

Luther siger: "Derfor siger vi fremdeles at det ikke er os mit magtpåslagende om den, der døbes tro eller ikke tro, thi derfor bliver Taaben ikke uret; men når Guds Ord og Gud berer alt. Dette er nu vistnok lidt drøjt, men det siger dog

deraf, at som jeg har sagt, Taaben

intet andet er, end Vand og Guds

Ord ved og med hinanden, det er

når Ordet er ved Vandet. Saar er

Taaben ret, omend Troen ikke kom

mer dertil. Thi min Tro gør ikke

Taaben, men modtager Taaben. Nu

bliver Taaben dermed ikke uret, om

den end ikke modtages eller benges

ret, efterdi den, som siger, ikke er

bunden til vor Tro, men til Ordet.

Thi omend den Dag idag en Jøde

kom frem med Skulded

og andre

Jøret, og vi døbte ham for fuldt

Nivo, saa fulde vi dog ikke desto

mindre sige, at Taaben var ret. Thi

er det Taab paa et øvre i det samme

der er Vandet tilstede med Guds Ord, om han end ikke modtager dem, som han skal, ligesom de, der gaa uwardige til Sakramentet, madinger det rette Sakramente, om de end ikke tro." Saalangt Luther.

(Hort. siger).

Naturens Vidnesbyrd.

I No. 1 af vores Streiftog have vi set, hvoredes Vandrea, uden at ville det, maa offlægge et krafftigt Vidnesbyrd mod sig selv. Den har måstet tilstaa, at den ikke kan andet end Gang efter Gang "tro." Derfor kunde den Vandrea ikke være joa tæst til at spalte den Troende; thi usært befejet, er han selv ikke andet end En, som troer. Men han har alligevel en ny Udsigt. Han er lig Nalen, der altid finder en Udgang, glemmet hvilken den fan findte bort. Denne Udsigt lønser jeg dog, vi grundigen skulle tilstoppe. Han siger nemlig: "Nu vel, at intet Menneske kan flave sig uden Tro, at den hele Verden vilde blive forvandlet til en Taabestjåle, hvoremt den En aldrig vilde tro den Anden i nogen Ting, ja ikke engang længere vilde tro sine egne Sandier — det indsigtsmer jeg. Men hvad har J Pietister maatte bøgged? J kunne dog ikke fortænge, at jeg skal tro Alt, hvad en fortæller eller forestriver mig? Det kunde jo selve En ind af bindne mig det dumme Isieri paa Wernt, og jeg maatte da tro det. Nåh, jeg troer ikke andet, end hvad jeg finder for godt. Hvad skulle vi spore et faa dant Menneske, saa man du jo dog ikke sifre Grunde for, at du troer Et og ikke et Andet. Hvad fræver du da, som et fornuftigt Menneske, for at du skal høme tro Roset? Dog vel Videer for Sagen, nauvlig ærlige, tilføjelige Vidner? Ikke hundt? Du siger altsaa: Desom jeg skal tro Roset, da maa Sagen have Vidnesbyrd for sig, der ere saa flave og sifre, at intet Menneske kan forstå dem.

Desom du f. Eks. var en Undvænre af Sydhanserne, og der kom En fra det fjerne Europa og fortalte dig, at man der i nogle Minutter kan bringe en Esterretning til et Sted, som låger mangfoldige Milie borte, saa vilde du uden Trost anse dette for at være en kaabelig Opdagelje, da du jo ikke hændte noget til Telegraphen. Men derimod dinne egne Vandomænd troede derben, og alle bragte dig den samme Beretning, fordi de hørde fest det med egne Øine — vilde du saa here dig fornuftigt ud, naar du heller ikke da vilde tro? Og desom du saa selv mislære sige, at Taaben var ret. Thi

er det Taab paa et øvre i det samme

Dieblif, da det efter sifret Beregning
først funde varer noget frem til Eu-
ropa, et Svar allerede nogle Dieblis-
le efter dets Fremkomst, et Svar lige
fra Europa till Sydhavet efter fra
Dieblisses Fortsæt — vilde du da
endnu trivie paa, at hin første Etter-
rening var land, selv om du ikke
funde forstaa, hvorledes Alt gik ill?

Ru vel! Paa lignende Maade
forholder det sig ogsaa med den reli-
giøse Tro. Ganske vist har man if-
fe, alene fordi det staar i en eller
anden Bog, tro, at det er en Gud,
som er almoechtig, retfaerdig, alvis, al-
god. Ganske vist har man ikke uden
Bidere tro, at en Jesus har levet, sum
har udsket store Undere, er opstanden
fra de Døde og opharen til Himmel-
len. Jordi En eller Anden har sagt
det. Alt dette funde nemlig være en
Opdagelse. Men derjom der frem-
troede saa frøftige Verdicter, Vidnes-
buud og Vidner for Sagen, at intet
Menneske, som har sin Verstand, fun-
de omfiste dem? Funde du, vrede
du, som formuftigt Menneske, ogsaa
da at trivie? Men saadanne Vidner
og saadanne Vidnesbuud ere tilstede
i saa stor Mengde, at de neppe kunne
velles. Den hele Verden omkring
dig, som du jo dog ser med dine Øj-
ne, du selv, saaledes som du er —
hører til disse Vidner. Verden, og
du i den — I ere Væger, i hvilke
der staaer Herret med saa højstal-
te Positioner, at de kunne sees af
halvblinde Mennesker: Det er en
Gud, saadan som den Kristne troer
ham og som Bibelen beskriver ham.
Du moatte tilintetgjøre dig selv og
Verden med, derjom du skulde und-
gaa at tro paa denne Gud. Men vil
du lade dig selv og Verden ikke
staaende, saa maa du ogsaa lade Gud
staar. Saavist som Verden er der og
du staar der, og saavist I ere saadan-
ne, som I ere, saavist er Gud til
saadan om Bibelen aabenbarer ham
og den Kristne troer ham.

Dette er altsaa Sagens Stilling.
Den, som antager det En, maa ogsaa
antage det Andre. Natur og Histo-
rie — det ubetidelige Menneskes og
den store Verdens — ere begge Vid-
ner for Den. Den, som redelig og
kundehedsjærlig forsøer i dem, gien-
nemvander dem, han vil paa den
saaledes betraadte Vej ned im Tøn-
te somme ind i den usynlige Verden,
ind til Gud. Til en saadan Van-
dring gjeuem Naturen indbyde vi
dig idag.

Kad os da et Dieblif i Kørseling
traeve nærmere hen til Naturen i den
store Verden, som omgiver os. Du
vil da vel ikke negle, at Verden er
til? Du er sagens ille en saadan
Philosoph, hvem hans Klugstab har
gjort saa fortumlet, at han over sine

egne Tonler ikke længere ser eller
mærker noget af den hele verlige Ver-
den. Var du kommen saavidt, at du
for fuldt Alvor vogned: Traet og
Duset der foran mig, ja mit eget Ve-
gne er blot en Drøm, da vilde jeg
blot enaang ret frotnat duse dit
Hoved mod en haeden Gjæstfond, el-
ler tilspæ big i Ringeren. Vilde ikke
engang dette hjelpe, da tør jeg suor-
ne paa, at du, som det hedder, „har
en Stene los,” og da harer du hjem-
me paa et eller andet værende Sted,
sum ikke paa en Højsæle.

Altsaa — Verden med Stjernar-
trimmelen over dig, med dens Vjer-
ge, Moder, Træer, Stader, Mennes-
ker omkring dig, den er ingen
Drøm, men Alt er virkeligt, saa vir-
keligt som du selv — derom ville vi
da være enige. Ru spørger jeg:
Hvorfra er nu denne Verden? Sia-
sle: „Det er et nærvist Spørgs-
maal. Saaledes maa man ikke
spørge. Den er det en engang, og
det er os.” Idi du vil da vel ikke
vere et Barn, og selv et Barn spør-
ger dog, naar det ser uagt Kvit-
Moder, hvem har gjort dette?” Nu
vil du jo ikke være et Barn, men et
tænksende Hoved, — ille hande? Vel?
Altsaa: Dersom allede Barnet har
den Naturdrift i sig, at det ikke vir-
ker staaende ved eller lader sig nose
med at Tinget er til, men kommer
paa en anden måde til at se
Hvorfra og hvorfor? maa da ikke ogsaa
du, som et formuftigt Menneske,
overalt spørge: Hvorfra?

Bed det at kenne over Noget, for-
stager jo at man spørger: Hvorfra
kommer dog dette, og hvortil er det
bestemt, altsaa, at man søger efter
Kraft og Denkt. Vil nogen for-
bide saadanne Spørgsmaal, da for-
bider han simpelthen Menneskene at
kunne, og gør dem ill — Det. Et
Tøg vil du da vel ikke være? Altsaa:
Jordi vi ikke ere Dur, der la-
de sig nose med at saa øde Tingene,
men jordi vi ere Mennesker, saa maa
vi ogsaa, og det med fuldt Alvor, op-
førte det nærviste Spørgsmaal, som
endog et Barnet medstod: Hvorfra
kommer da denne Stjernen, store
Verden?

Du mærker vel allerede, hvor det
er herret hen, og derfor taper du
mooste itrafs Ordet og siger: Denne
Verden? Den er al si selv! Jeg
vurderer vistnok noget vorteo paa
Hovedet og min strobelige Forstand
sum ikke ret forståe dette, at endog
en Almæltmann maa komme fra sig
selv, audiige den hele Verden. Simili-
tært — jeg vil lade dig tale ud. Jeg
synes at forstå, at du ikke endnu har
haest sagt, hvad det næst ligget dig
paa Hjerte. Ja — bliver du ivri-
gen ved — Verden er af sig selv. Ku-
ntallige Andre ere af en ganske an-

hvidenskaben har godtgoet dette
ved joeflere Beviser. Thi naar man
graves doft ned i Jorden, saa finder
Geologen, at Jorden bestaaer af en
Mængde Bog, det ene over det andet,
omtrent saaledes som en Bog bestoar
af en Mængde Bog. I d enederste
Bog finder man allelags Urdur, der
ere dejte mere ulige de nu levende,
ja dybere man kommer. Vigedes
finder man allelags Plantekonin-
ger. Men i de dybsit Bog, i Ur-
biergense finder man ikke længere no-
get Spor af Levende. Men jer altsaa,
at alle disse Dur og Planter
havde dannet sig lidt efter lidt, og
jer dem var det alene Granit og en-
den Sten. Af dennes Uldicende nær-
ket man imidlertid, at den har over-
et mestet af Al, og at den efter-
hånden er blevet affjort, ret lige
som man nu lader om de Uldspenden-
de Vierge, at den stundende lava lidt
efter lidt er blevet haard og hold som
Sten. I Bergundelsen var altsaa
Jorden og alle Stjerner en enest
stor opshedt Klængle, en mægtig
Gas-Vold. Denne har med stor Dur-
tighed bevæget sig om sig selv i Ver-
densrummet, og saa har det ene
Stofte efter det andet revet sig los-
fra den. Disse have da igjen drevet
sig om sig selv. Lidt efter lidt er
Massen blevet affjort, og paa den
Maade er efterhånden den første
gjortvære vegen til, og Stjernerne
kommen frem. Altsammen er godt
for sig samme naturligt og lovmæ-
sigt. Dette læste jeg første Gang i
et Tidskrift, ligesom jeg østre har
hørt det paa de Hotellesninger. Dr.
Vogt holdt i Rünenberg. Af den
jorvitraede (volstø) Jordiske har
etterhånden Alt det dannet sig, som
læser os betyder fra paa Jordens
Tilfald er Abelatten optaadt, og af
ham er da lidt efter lidt Mennesket
bleven til. Er ikke Alt dette samme
naturligt? Og hertil behøres ingen
Gud.

Jeg har ma i Stilhed hørt paa dig
og maa i Sandhed smile over din En-
sindighed og Vettroshed. Du er vir-
teig endnu et Barn i Læufning. Da
kanstrent ikke mange af de kaafalde
Verde varer rene Barn i Læufning.
Saasundet et saadan Saal ikke gaaer
Indtræd paa dem, men de maa-
vende sig med Foragt fra en saadan
Kos-Verden. Saadan Abelatte-
Mennesker. Thi Alt dette er ikke an-
det end Gas og Dunst. Jeg vil fin-
gaaer dig opmærksom paa, at de ster-
ke Naturforstere have leveret de
kræftigste Modberier mod dine Pa-
stande, saa du aldeles ikke maa kunde,
at enhver Naturkundig troer Alt, hvad
du mi har forebragt. Den berigste
Augs i München. A. Wagner og
utallige Andre ere af en ganske an-

den Mening. Og stungen blandt
Naturforsterne, for hvem de alle ar-
bedigen tage dataten af, Alexander
Dumont, har sagt, at alle Spørg-
maale om, hvorledes Verden er ble-
ven til, have, saaledes som Geologer-
ne bewære dem, ikke mere Værd end
et Digt, der har sin Oprindelse fra
Andbilledningskræftens Phantasier.
Dette konser iag maa bidrage til, at
din Dio-Pergeistring bliver en Sim-
le affiolet.

Men lad mig nu paa min Side,
til Øjengjeld komme med nogle
Spørgsmaal. Det første var altsaa,
efter din Voorstand, en stor glædende
Gas-Single. Men hvorfor bliver du
nu med en Gang itaende ved den?
Er du da bange for den? Du er jo
dog en kjæl Taskens Ridder! Hør
du noget imod, at jeg tillader mig at
være saa usægtig, at jeg spørger:
Overfra er da denne Gas-Single
kommen? Og hvorledes er Verdegel-
sen og Heden kommer ind i den?
Hvad siger du her til? Det forstaaer
det. Du har endnu Noget i Ver-
densanden. Hils hundt. — Du træfer
paa Steinene? Ja, ja, det funde
jeg os tro. Du siger altsaa: Gas-
single er opstaart af mange ubety-
delige Smalstiller, der faldes Atome-
r, d. v. udelelige Smadele. Det
Allerjæste var altsaa Atomene.

Men dermed ere vi ikke komme et
Stridt længere frem. Jeg vil nu
ikke tale om, at det er saa sin egen
Gas med disse Atomer. Stoflige
Atomer ere egentlig en Selvmodfi-
gelse. Atom betyder „udeleligt.“
Stof betyder „bedeligt.“ At det
ubetidelige indeholder det Udelige —
hvorledes rimer det sig sammen?
Men, som jagt, lod nu dette saa der-
ben, og lod os antage, at det Aller-
jæste var de kaafalde Atomer d. v.
ubetidelige Smadele, det ikke maa
hende deles. De varre
ureddte som Ting omkring i Verdens-
rummet. Men lig mig da: Hvor-
ledes er det godt til, at disse Stof-
partiller have draget sig sammen til
en Gasingle? Du vil lige: Ja, det
har Verdegeline vist — Tilstrof-
ningskraften har føret dem mod hin-
anden. Gjør mig for mig! Men du
har jo sagt altsaa dog ment, at Ste-
inerne varer til fra Ewighed. Høge-
lig harde de allerede fra Ewighed
tilstillet hinanden og bevæget sig
mod hinanden. Men dette vil i
Wundern ikke lige andet, end at Ver-
den har været til fra Ewighed. Det
er tro ogsaa i Virkeligeden en me-
re vantro Naturforstere, fordi han
indier, at han for at være konse-
quent, maa droge denne Slutning.
Men nu strider dette aldeles mod

Pacific Herald

Kristelig Ugeblad udgivet af Pacific Lutheran University Association

Entered as second-class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879."

Redaktør: Pastor O. J. Ordal,
912 So. 17th St., Tacoma, Wash.
Phone Main 4270.

Mit vedrørende Redaktionen af Pacific Herald mås herafse sendes til Pastor O. J. Ordal.

Bladet Isiter

Hør Koret	75
Hør Koret til Canada	1.00
Hør Koret til Norge	1.00

Adresse: Portland, Washington.

Betalung for Bladet bedes sendt til "Pacific Herald," Portland, Wash.

Rybeder til Herald mås sendes jæst tidlig i Ugen at de røffer hertil senest Tirsdag. Rybeder som kommer senere kan ikke komme i Bladet den Uge.

Derjom Abonnenterne ikke saat Bladet regelmæssig, og derjom ikke Datoen på Kredeselappen er forkert bedes de underrettet os, jæst at vi kan rette derpaa.

Abonnenterne mås vente to timer paa—

Abredesforandring.

Udskriving paa den "røde Rap" og Begiering om at staae Bladet.

Ligeledes lager det to Uger først en ny Abonnement fra jæst Bladet.

Rør Abredesforandring forlanger behag at svigre ogsaa den gamle Abredse.

Jæst at undga Missie og Bryderi bedes Abonnenterne venligst om at indsende sin Røftingent i Borfhus.

Alle Dittablade bedes venligst om at sende Bladene til 912 So. 17th St., Tacoma, Wash.

Offentlige og Privata Skoler.

Naar man sajede det godt til at sende sin Røftingent til vores egne Skoler, for man understiden betoer, at de offentlige Skoler er gode os, at de er ligesaa gode som de private Skoler eller endog bedre. Men forhalder dette sig virkelig joat Den, som vil teste det, vil meget vel indse, at det ikke er tilfældet.

De offentlige Skoler dræsler som beflekt af Skoler eller skolmænd paa Skolebørnenes Udførling. De faor sin Understøttelse, enten de er gode eller bortige. Lærerne jaar sin øen, enten de virkelig fortjener den eller ikke. Ofte bestores Skoler

Inden af Skol. Jæst lidt ejer ligesom Skole har saa Skolevæsen, men saa er fliske Politikere og bon ved at faa og vendt altting til sin egen Fordel.

Duet Under da, at dogtige Skoler udfølges og Skolerne anbefales, at forældede Skoler bruges og opnættes Skolebøger udfølges og bilde holdes. Duet Under, at vores Barn bræser Eben her, hært med et "god" og suet med et andet, og at de fleste af dem bringer fire Kør til at gjøre det Arbeide, som de burde kunne gjøre haas is eller ikke. Men tiltræs for både og andet Mængler gaaer Skolerne i jæne Gang; de Stattebørne erholder dem.

Underlebet es, det berhærd med private Skoler. De har i Reglen ikke noget fait Understøttelse men er hell eller delvis afhængige af de Reabilitater, de kan opnæse. Det er fastedes i deres egen Interesse at gjøre godt Arbeide. Deres Understøttelse, ja hært Pænauer, afhænger for en stor Del af den Dogtighed, de kan bringe sine Elever. De søger derfor at haas de bedste og mest velfærdte væren, de beundrer de mest tidsmæssige Skolebøger og Undervisningsmethoder, de søger en mere personlig Interesse i sine Elever. Resultatet er, at disse gaaer nære Fremstrib og findes, at det kommer sig bedre at behale for Undervisning ved en privat Skole end at haas den fast ved de offentlige Skoler. Hvis de private Skoler ikke gaaer bedre Arbeide end de offentlige, vilde de forlænge lidt mere en Saga blot. Det gælder at de, udbens de favoritstænkende, erlægger en sam kontrakt med Skoler, hvor Understøttelsen er tri et af de hæfste Præferencer, at de ikke alene er ligesaa gode som de offentlige Skoler, men endog bedre.

Dette, som der er sagt om private Skoler i Almindelighed, gælder naturligvis i en hvengen Skol vores fellige Skoler, hvor der ved Eben af andee gode Ting agaaer er frifældig Undervisning og Disciplin, hvor Eleverne aplæres til et fulgt nu ikke Skol, so vores frifældig for Blods Skold.

Det hænder ikke haas hælden at anfælle af vores Klassement Skoler til so haas under et Navn og inost under et andet. Det hænder saaledes for Eksempl, at John E. Johnson indsendes sin Røftingent under Navnet J. E. Johnson eller simpelthen John Johnson. S. H. E. Ejkerde er det vanfældigt for Herolds Regulatiorer at vide om det er en Person eller is forfældige. Ved Indsendelle af Røftingen bæng derfor samme Navn, som haas paa Adresselappen.

Fra Vort Virkefel.**Tacoma, Wash.**

Udøtjesejte i Vor Frelses Eb. Kirke. Mørke, Øjret af 17de og So. 3 Streets, fortæmmende. Søndag Morniddag kl. 11 paa Engelsk og om Aftenen kl. 8 paa Norst.

Søndag Aften havde den norske Lingdomsforening "Concordia" i Vor Frelses Kirke et stort og fardeles vellykket Mode. Det var en stor Førfølging tilstede og et godt Program blev udset. Taler holdes af Mr. Zelland, "Concordia's" dogtige Formand, ledes af B. C. Kirkebo og Pastor O. J. Ordal. Miss Hages gav et Pianonummer og Miss Colbo delstammer. Etter Programmet leveredes Kortfælshusser. Korte Mode holdes om to Uger.

Søndag rejste Past. Ordal til Ellingsham, hvor han holdt Missionsspredelsen paa Søndag Morniddag. Om Ettermiddagen var han i Guiter, Wash. Derfra rejste han jæst til Vancouver, Wash., for at deltage i Stredamset, som afholdes der fra den 16de til og med den 18de d.

Konfirmantstuen modet ved Søndag Morniddag kl. 9.30 i Kirkenes Førfølgingssal.

Mitføreret i Vor Frelses Menighed modet Fredag Aften kl. 8 i Kirken. Sangere er velkommen til at slutte sig til Koret.

Past. J. Xavier forrettede Søndag Morniddag paa Norst og om Aftenen paa Engelsk i Pastor Ordals Arkiv. Hermed talles Professor Xavier for Øjeben.

Stanwood, Wash.

Søndag 28. Sept. var der Lingdomslezione i Comans Menighed. Gudstjeneste kl. 11 Morniddag og informelt Program Ettermiddag. Offer til Missionen. Sangere fra Rabomenighederne vil være saa venlige at indvæde de af Committee nævnte Sange. Var velkommen til hæste unge Missionærer! God velsignede Mødet.

Søndag prædikede Pastor V. H. Dahl fra Gouville, So. Dak., Stanwood kirke. Om Ettermiddagen havde Mr. C. J. Simonsen og Hjelten indkøbt en Skare Venner, da det var 10-torsdagen siden deres Brullup.

Med Sørg har vi saat Bud fra Olds, Alberta, at Mrs. G. V. Hansen er død. Familiens, der i mange Aar har boet ved Stanwood flotte, er også til Canada. Haabet var at Miniatforeningens tilhængere var til Gøba. Vi erindrer denne styrke om et fremt Menighedslem og en af vor Menighedskolens bedste Venner. De hære efterladte — Mand og Barneføl — har mange Venner i deres Deltagelse.

I Milltown Menighed samler man fortiden Venge til Kirke af Stiefelkøffe.

Konfirmander blev indstreevne forleben. Hver Konfirmand har anført sig den nye engelske Salmebog. Tanzen er at lære flere Salmer udenad og synge dem under Andachten før og efter Overhøringen. Med Tiden hæller vi hældets Menigheder vil anført denne berlige Salmebog til Brug ved de engelske Gudsstjenester.

Pastor Tjernengel med Familie drog den 15de September østover til Iowa for at besøge Elsgrønning og Øjere. Miss Jørgine Christvedt tog også Følge med.

Hære af vores hælleste unge Venner har haas offeb i portland Skolen. Det glæder os meget. Vedtæningen af dette Skridt vil med sikkerhede sig i cominende Tage. Fra Rabofaldet hos Pastor Baalsen hører vi også at flere Stol afsted. Samt ikke samme Rybed indlæbe og løs fra andre Menigheder?

Som dette Brev lægges i Posten, dræger flere af os afsted til Stredamde i Lawrence. Fra Freeborn, J. L. Hansen, Fra Comans, P. A. Frestad og Halvor Thompson. Fra Stanwood, Simon Bræget og Ole Lehn. Foruden disse har vi Q. Nyren, Stredams Sekretær og Pastor og Mrs. V. H. Dahl. Det er midt i Tærsningens og meget travelt, elles vilde flere blive med. Disse Stredamper har været of sit Bedtæning for vorst fælles Arbeide.

Air, Wash.

Brullup. Miss Minnie Olson og Henry Rugg blev ægtede Onsdag den 27de August. Kirken, hvor Vielen fandt Sted, var for Anledningen magtfuldt dekoreret med Blomster og Besæt. Etter Vielen handlede den store Skare Øjester i Brullupsråden, hvor Anledningen fejedes ved en vollet og fristhemmelig Maade.

Vendens er eneste Datter af Mr. Christ Olsen, en af de gamle Sælste-
re børnene; Brudgommen er Mr. og
Mrs. G. A. Knudsen ældste Søn.
Venue Familier hører til Menigheden.

Barneforet med Villand af Kirke-
foret gav en koncert i Kirken Son-
dag Eftermiddag den 31e August.
Programmet var velloftet. Vores
kirkelige Musik foredroges.

Mr. Hvidahl fra Bagien, Minn.,
har været her i nogle Dage. Han er
begejstret over det enestående gode
„fælning land“ her og kommer uden
Vil til at anstaffe sig nogle acres
af Stogtdalen's ubare frugtbølle
Jord.

Syd Tacoma.

Gudsstjernen i den intercise Kir-
ke, Warner og Co. St. Sondogs
Aften 7:30. Søndagsstole M. 10
Kron. O. Hagaes, Pastor.

Kirken Wibbaa leverer Svinde-
foreningen „Lunch“ ved N. P. cor
shops.

Det bliver intet Udsalg i Kirkeus
Bolement Søndags Aften, som tillægt
sidste Aften.

Mandags Morgen døde Dagmar
Margret Arneksen, næstældste Datter
til Mr. og Mrs. Olaf Aug. Arneksen,
af hjertelamelle efterat have været
sug et Par Maaneder. Hun var født
i Minneapolis den 25. Juni 1902,
og var en meget hul Siden Pige. No-
get af det sidste hun høgte at gøre
var at bede sine Jomfruer: Gud
lub os i din Skudslab fremmes, og:
Jesus synge du mine Længer saut des
hellige Jøder Vor. Hun blev begra-
ven Onsdags Aften. Pastor Hagaes
foretættede. De døbt hørende Foral-
dre og Søslende har vor dybholte
Sympati i deres Sorg.

West Tacoma.

Bed vor! Menighedsmede. Mandags Aften, ift vi den gode Tidende,
at de lønede Venne fra Church Ex-
tension var for Haanden. Nu bliver
det Kirkebogning, og alle, som har
sin Gud og Bibel Kær, opmuntres til
at være med og støtte dette hellige
Arbeide!

Søndags Aftenmedd modet Menig-
heden til Gudsstjernen hos F. To-
rekob, 4615 Ru. 16 St. M. 11 Søn-
daysstole, Sammesteds M. 10. Et-
ter Gudsstjernen bliver det et fort
Menighedsmede. Alle er venligst

invitede! Svindeforeningen møder
Onsdag næste Aften, 24de dø. hos
Mrs. Gage, 4415 Ru. 26th St. M.
2 Etgm. Alle venligst invitede.

O. Hagaes, Pastor.

Mrs. Marie Roillon undergav en
Operation ved Tacoma General Hos-
pital Mandags Morgen. Hun er
under Dr. Quenlis Tilsen, og ventes
ved Guds Hjælp at kunne være paa
Gode igjen om et Par Ager.

Mrs. Virginie Wold og Datter
Harriet fra Portland er f. T. Øjester
hos Prestefamilien. Mr. Sam'l
Olson kom også uventedes ind paa
Fredag, da han var paa Reise til
Osten for at besøge sine Forældre i
Stillnæret og sin Søster i Willmar,
Minn.

Vermland, Wales.

Mrs. C. Hagaes med Datter og
Søn, ledsgabet af Mrs. Samuel Ol-
son og Miss Harriet Wold fra Port-
land, besøgte nylig P. L. A. Zoo
hvor vi også besøgte Mr. C. H.
Berge og Datteren Bertha.

Ta Voens Øst holdt et stort For-
berude nylig, holdt det i en anden
Retning end beregnet, og flere Slo-
lebarn kom ind imellem Gæstene, da
det holdt. Til at Taesse kom ingen
tillæde.

Det tilslidelsestige Barn.

(Fortf.)

Gud sender et Vand.
Vorte i det hellige Schweizerland
ligget den gamle, skønne Stad Zü-
rich. Raar man fra Eglijan vandrer
der til, ligget der her ved Voen en
Bro. Den fører over Limmatalen,
som netop flyder ud af den store,
blaa Zürichersee. Paa den anden
Side af Voen ligger Zürichsbyiet
„Storzen.“ Raaret striver sig fan-
ske fra, at det ligger i Kæthedens af-
vand; for hvor her er Særlig, pleier
ja at være Stort. Men vinduerne
har man vasket udsligt over dem,
der i en stor, blaa Bugt strækker sig
opover til høje. Paa den anden Si-
de lager Vinbjergene. Højene og Vin-
guardene sig saa vofree ud, at man if-
fe kan se sig mæt paa dem. — „
Storzen“ vor det et stort Selskab
af Haandomstændige fra alle Verdens
Kanater. Det gis lustig til her, men
van Raade Raade, at et fristeligt
Menneske findes være med. Ogaa
Gud var i dette Selskab. Han
havde nu været 9-12 Aar borte fra
Hjemmet. Han havde udannet sig
til en dygtig Smed og var ogsaa for-
resten gauet frem. Livet os de freu-

mede Forhold havde gjort den fra
Gut til Mand. Sis og sifter var
hans Optreden, og han brugte ikke
mange Ord. Men det han sagde, var
der Best i, og det har altid Sandhe-
dens Stempel. Hverdag som Søndag
benyttede han aldrig ledig Stund til
at arbeide paa sin videre Uddannelse
for. Han blev en god Hemand og et
dentslige Prese, trods det junge Ar-
beide.

Ette sagde Svendene ham op Son-
dag Middag og bad hem: „Idem si-
es i Eftermiddag og skriv et brev
for os til vores Forældre. Vi kan ol-
tid sige til dig, hvordan vi vil have
det, men vi kan ikke udtrykke os et-
dentsligt paa Papiret.“ Det var en
bitter Skade for ham, daat hans be-
hændie snart sif Svart paa Presene.
Sine egne havde jo Georg sendt for-
gjerves. Guds Ord forbød ham en
førtid og derved Etat. Hos sin for-
ælder havde han været sig til at bringe det, og i Almindeligt havde
han levet sig ind i det. Den ensomme
Gut vidste, at han ikke havde no-
gen anden Slippe og Utløft, end
sin Gud og Hjælper. Da han drog
ud, havde han vendt sig til ham med
bele sit Hjertes Barne. I Güters-
loh i Westphalen saa en tro Guds
Tjenet ind i dette Hjerte og inmedede,
medens Hjertet var varmt. Han lod
sig i denne Tid hverken synke vild af
Spot eller lettindig Sot. Heller
ikke stemmede han sig for at befien-
de sin Gud. I Gütersloh var han i 8
Aar hos en Meister, der havde mange
Læregutter og Svende. Begyndte en
af dem at drive Spot med det heilige
eller at sprengt Tale, han pleiede
Gesegn at svigte: „Var det det, du
læste, da du gif til Presten?“ eller:
„Gav du ikke din Far og Mor bedre
Læster, da du reiste hjemmefra?“
Og han fremdeles. Hans Meister lif-
te det godt. Han holdt saa fast paa
Georg, som han hunde. Blant de
andre Svende og Læregutter havde
den stille Mand Overhaget. Kør-
der et noget ved Hille Mennesker,
har de en øgen øyne til at rejse:
No er halv Zeier. Han gif pent og
ordenligt Skudt, men da han ikke vor
nogen Blodemar, havde han altid en
Daler tilovers. Derfor nød han stor
Anseelse blandt Svendene i Staden,
selv om ogsaa mange spottede over
ham. — Da tilbørg til Vertshuset.
Medens nu Svendene sad med over
sin hale eller hænde til foran sig og
talte om alle mulige Ting, havede en
Schwabsa sin Stemme, hvilket var
bedst og begyndte:

„Gode Venner, jeres bl. sidder her
og haaffer sammen om mangt og
megt, ja gjør vi det Hja, at den ene
estier den anden skal fortælle om sit
Hjem, og om hvordan han har høvt
paa den Raade, at en Hoben Steue

det, da han var Barn, og om Far og
Mor.

Og hvis han har en Hjertensjæl,
Saa lad ham det hænde;
Vi skal nof saa følt Vand i høm,
Om han ta'r til at brande.

(Fortf.)

(Forts. fra Side 3.)

du første Sots; thi det første var jo
Atomerne. Men det første betyder
det, som først ble virkl. Hvorledes
funne da Atomerne være blevne til,
naar de varre fra Evighed? Det er
jo en ren Modsigelse. Du ser altso,
at din første Sots maa være faldt.
Atomerne funne ille være enige, men
de maa varre blevne til i Tiden. Men
faaest Atomerne, af hvilke Verden
er sammensat, ere blevne til, hvad
vor der da far dem, derved ere de
blevne til? Dog vel ved Noget? Thi
af Nutet bliver Nutet. Dette Noget
maa da have været fra Evighed. Det
maa fremdeles have frembragt Alt.
Ærligelig er det „almægtigt.“ Det
har altso far Atomerne været et
evigt, almægtigt Verden. Dette maa
være det helligste Verden og maa tillige
have været far Alt, fordi Alt sammen
er herre. Og det er dette helligste
Verden, vi falde Gud.

Ra vide vi altisaar, at der far alle
Atomer var en Gud, og at denne Gud
maa være evig og almægtig. Men
vi se ogsaa, at han maa være alvis.
Vi behøve ham noget nærmere at be-
tragte denne Verden. Da se vi, at
den ikke er en sammenkullet Dyng,
man, hvor samfaldt den er indrettet.
Overalt berister det Love. Kvæstet jo
ogsaa den Verste indesummet. Og
disse Naturlove gaa deres ejre Gang.
Verden er som et funktionsligt Ube
med mange linea hjul, af hvilke det
ene gribet ind i det andet, uden at
noget forstyrres. Derfor har også
Humboldt holdt sin Bog om Naturen
„Cosmos“ d. e. et Kunstuver. Det
te Kunstuver skal jo — som det be-
der — være opstaaet af alle de
mangjoldige Atomer. Men er det da
enkelt, at det helligste Verden, som
har frembragt disse Atomer og fastet
dem sammen, skal have et blindt
Verden, uden Forstand, Beregning,
Overleg? En blot formufløs blind
Magt? Hvad vilde du sige, om en
af dine Venner faste dig hen til
Vorontzkirken i København og sagde:
Se her! Denne Kirke er opført af

og Sand er jælden ind i midten bin-
anden, eller om Nogen fortalte dig,
at Schillers Digte er transkommis-
pon den Maade, at Bogtaverne i Fabri-
ket er ryftede om hinanden. Ved
et tilfælde hvor de har lejlighed til
jæmme til et Digt, hvad vilde du
sige hertil? Du vilde naturligvis
sige, at man vilde holde dig for klar.
Og denne kunstfulde Verden vilde
være fremmedt derved, at Millioner
Mennesker tilfældigvis varre stede for-
ledes jæmme, som de nu ikke
kan, jo intet det har tror det re-
ne Nøjsomheds. Hvad maa da Resulta-
tet være? Det, at en uendelig Her-
stand maa have hændelsen! At jeg
kunstnerligt, at det passer og slutter
hos godt jæmme. Det enge alvorlig-
tige Verden maa ogsaa være en avis
København d. e. e. uklud. Men uch
bette er det, den stridne fra erit af
tror. Han tror paa en Øhud d. e. ei
hellige Verden, der er enig, almoejdig
og alvis, jo uskarlægt alt, hvad der
er til, og som jeg, hører, ved og over-
vejer, beregner og regulerer over Alt.

Jordi der altsaa er en Verden, og
du er i den, og jordi den er et Jæ-
mand Kunstsverf hem den er, kan man
der ogsaa være en Pioner, der
har dannet Stenene til denne Byg-
ning og isiet dem fra funktionsbygning
jæmme — d. e. en enig, almoejdig
uvis Øhud.

Nu har du Volget. Den Bantre
tror: „Det første er de udelige og
dog belefede Mennesker“ Materien.“
Den stridne tror paa „en almoejdig
Øhud, Himmelens og Jordens Stol-
der.“ Den Bantre maa „tro“; thi
han ser ikke sine Mennesker. Den Tro
ende tror paa den Øhud, som han ikke
seer. Den Bantre tror paa Nogen,
som strider imod al Jordnæst, længere
som vi have set. Den stridne tror
paa Nogen, som er aldeles formu-
ltigt og fan besæs. Verden selv
læverer ham Biduesmørk for hans
Tro. Hvilken Tro vil du nu have?
Den uformulerte eller den „formu-
lerte“? Og hvilken Tro gør dig
„lufslig“? Leven paa Almetne
det ikke je og iff' har, over hvilke
Tilhældet alene rører? Eller Troen
paa, at der er en Øhud, fuld af
Moejt og Visdom, som ogsaa har
islet dig og har et Skjorte for dig,
formenner dine Tæler, ser din Jam-
mer, fan redde og farlige dig, ej som
har bestemt dig til, at du skal je Guds
Hærlighed og dele hans Salighed?
Hvilken Tro er saligt? Den fri-
lige eller den naturalistiske?

Altsooo. — Natur, Natur. Men-
neskehjerte tale mod Bantren, jeg
ville er andet end en formuellet Tro,
og de tale for Troen. Leven du en-
nu med at valge? Høysald bevirer
du, at du ikke ejer Sandheden men

Sandheden. Men du hører jeg. Send
mig og din fremlægtil til fort spørg-
sig og Sandheden, hvem vi
huseste tale vilde med Sandheden.
Det vil hænde dig Wahl — (S) Repu-
litter Streling mod vor Ethos Kontro-
ol Club, Suprecht.)

ADVERTISING DIRECTORY.

Patronize our advertisers. You will
find them all reliable. Use the Direc-
tory in the "Pacific Herald." It will
tell you where to go.

Page

Architects

Heath & Morris

Attorneys at Law

Carl D. Hall

Anthony M. Arntson

Aestander & Jacobson

Banks

Scandinavian-American Bank

Doctors

Torland

Hyslin

Rynning

Quell

Dentists

J. W. Rawlings

H. D. Rawlings

A. K. Blitsheim

—

Dealers

Bladgel

Groceries

Parkland Mercantile Co.

Real Estate

Carl O. Nelson

Meat Market

Parkland Meat Market

Lodging House

Luther Pilgr. Hotel

Opticians

Kachlein

Printing

D. W. Cooper

Photographers

Petersen

Plasterers

Ben Ober Co.

Restaurants

Bergland Coffee House

Steamship Agencies

Vicent & Elbers

Tailors

Fashion Craft

Undertakers

C. O. Linn Co.

P. Oscar Storlie

What School?

Pacific Lutheran Academy

PACIFIC DISTRICTS PRESTER.

Aaborg, O. H. Kasserer for Parkland
Barnhjem, Parkland, Wash.

Bauisen, H. E. Olympia, Wash.

Bergeson, D. H. 1727 W. 16th St., Se-
attle, Wash.

Bjørk, L. Box 175, Rockford, Wash.

—

Bjørn, R. S. 822 Athene Ave., Oak-
land, Cal. Tel. Oak 4336.

Bjørn, Rev. Olof, 1525 11th Ave. E.,
Vancouver, B. C.

Bjørn, P. Cor. A & Pratt St., Bremerton.

Brevig, T. L. Tailor, Alaska.

Brevig, G. L. Genesee, Ida., Route 2

Box 58.

Christensen, M. A. Stanwood, Wash.

Egger, Rev. O. 1026 Wallingford Ave.,
Seattle, phone North 2323.

Finsmark, C. M. Oscar d'Almont, 16th &
Pine, L. C. 1919 Franklin Ave., Se-
attle, Wash.

Grönberg, O. 1834 Howard St., San
Francisco, Cal.

Hanson, G. A. Potlatch, Ida.

Harstad, B. Parkland, Wash.

Phone 714-J-2.
Hederson, O. C. 819 No. 2nd St., No.
Yakima, Wash.

Hendrikson, Geo. O. 425 E. 10th St.,
Portland, Ore.

Jagges, O. Pt. Madison, Wn.

Heng, N. J. Prof., Parkland, Wash.

Johnsen, J. 204 J St., Fresno, Cal.

Lane, Geo. O. 1454 Iron St., Bellin-
ham, Wash.

Mikkelsen, A. Prof., 708 N. Anderson

St., Ellensburg, Wash.

Nease, Th. P. 417-2nd St., Astoria,

Oregon.

Norgaard, C. H. 229 Lombard Ave.,
Everett, Wash.

Sandset, A. 1318 16th Ave., Spokane,
Wash.

Stenstrand, E. M. 2455 Howard St., San
Francisco, Cal.

Skouholt, M. Box 14, Lawrence, Wn.

Stoh, H. A. 1215 Thomas St., Seat-
tle, Wash.

Tjernagel, H. M. Stanwood, Wash.

Thorpe, R. O. Marshfield, Ore.

Xavier, J. U. Prof., Parkland, Wash.

Xavier, N. F. Parkland, Wash.

White, A. O. Silverton, Oregon.

Larsen, P. T. Bestyrer for Josephine
Alderdomshjem, Stanwood, Wash.
Lehnes, Andrew L. Kasserer for in-
dustriens 1 Pacific District
Stanwood, Wash.

Lesue, N. P. Kasserer for Josephine
Alderdomshjem, 1016 Champion
St., Bellingham, Wn.

Ordal, O. J. 212 So. 17th St., Tacoma,
Wash. Tel. Main 4270.

Ottosen, O. C. Portland, Ore.

Pedersen, Rev. N. 1207 Stevenson

Ave., Pasadena, Cal.

Pruett, O. J. H. 2619 Paloma Ave.,
Los Angeles, Cal.

Rasmussen, L. Burlington, Wash.

Parkland — den norske Athen
paa Vestkysten — er nogensteds den
sikreste, sundeste og hyggeligste
Plads paa Kloden. Den er om-
ringet af evig grønne Træer og
grønne Enge Aaret rundt, og i
Midten staar de herlige Bygninger
af the Pacific Lutheran Acad-
emy, den norske lutherske Kir-
ke, nyt public Skolhus, det nor-
ske Barnehjem, Stores, Shops,
elektrisk R.R., alt hændigt og be-
kvæmt — et sjeldent Idealisk
Bosted for norske Folk.

Jeg har tilhørt i Parkland hen-
ved 100 Residens- og Business-
Letter til Priser langt under de
gaende Priser. Ogsaa et nyt 6-
Rum Hus og 3 Lotter for \$1,000.
Et Hus, 8 Rum og 6 Lotter, med
Frigt, Bær og Havevæxter for
42,500. Alt paa de bedste Betin-
gelser.

Hans E. Knutson
122 Provident Bldg.,
Phone Main 7390 Tacoma

Phone Main 7220

CARL B. HALLS

Norsk Advokat

408 Lyon Building

Third & James Seattle, Wn.

The Stephen Home.

Naar Du kommer til Portland, Ore.,
tag ind paa The Stephen Home
(det norske Hjem for unge Mand.)
Vene, billige Vorfæller for Rejsende.
291 1-2 Grand Ave., en Blok fra
Gammelhøne.

Luthersk Bohusmission, Bergen, Nor-
ge, uddele gratis Andagtsbøker, kri-
stelige Fortællinger og Bønge. Talt
udelt 1,500,000. Vær med og delta i
Arbejdet.

DO IT RIGHT
That is the only way, the best way
to do anything

PRINTING UP-TO-DATE
Stationery, office supplies, anything
in printing. Our prices are
reasonable too. Try us.

D. W. COOPER
Phone 127 Tacoma Theatre Bldg.

Wear
FASHION CRAFT CLOTHES

Fit, Workmanship and Materials
Guaranteed

Tailors to Men and Women
FASHION CRAFT TAILORS
H. O. Haugen, Pres.

708 Pacific Ave. Tacoma

KACHEIN

GRADUATE OPTICIAN.

908 C Street

Eyes Examined

25 Years in Tacoma

Main 7959 Ind. 3504

Dr. Torland

Uddannet ved Kr. Asia Universitet
201-2-3-4 Eitel Bldg.
(N. W. Cor. 2nd & Pike)

SEATTLE
Kontortid: 10-12, 2-4, 7-8
Privat Telephone
Sunset East 6118

Det Norske Emigranthjem.
45 Whitehall St., New York:
Naar man kommer fra Vesten, mø-
des man gjerne af en hel Del
"runners," som udgiver sig for
Dampskibsliniens Agenter. Men
Dampskibsliniens Agenter møder
aldrig sine Passagerer ved Stationen
her. Om man vil tage ind paa
Hjemmet, bør man hæste telefonen
til os fra Stationen og vente
der til vort Ombud kommer. Tel.
5351 Broad. Ellers tager man fra
de fleste Stationer med Belt Line
til Husets Dør. Fra New York
Central Depot tager man Subway
til South Ferry. Fra Pennsylvania
Depot 8th Ave. car til Døren.

Ben Olsen Co.Plumbing
and HeatingMain 392-A 2392
1130 Commerce Street
Tacoma Wash.

Phone 6

CARL O. KITILSEN

Successor to
Calhoun, Denny & Ewing
Real Estate, Insurance, Bonds
and Loans.
219 East Yakima Ave.
North Yakima, Wash.
Correspondence solicited in
English and Norwegian.

Phone Main 2233

PETERSON**PHOTOGRAPHER**

Sunday: 11 a. m. to 3 p. m.
903 Tacoma Avenue

Luther College

En fristlig Skole for gutter.
Fremstilt College Kurss
Fremstilt Preparatory Kurss
Fremstilt Lærere — Grundig Undervisning — Samvittighedsfuld Lærer — Sund Veligheden — Gode Velkomhedsbede — Billigt Ophold. Graduerter fra anbefjendte Klassevier og High Schools optages i College Department, fast fri Uddannelse, kan indhente hvad de mangler i Norst og Latin. — Anledning til Undervisning i Song og Musif, Household, Skorthand og Typewriting. — Send efter Catalog med nærmere Oplysninger og Betingelser.

C. R. Petersen, Director

Decatur, Iowa.

PARKLAND MEAT MARKETH. Berger, Proprietor
Dealer in

Fresh, Salt and Smoked Meats
Live Stock of All Kinds
Bought and Sold

Phone Main 7843-R3

Etst dem som overlever i Herold

SCANDINAVIAN AMERICAN**BANK**of Tacoma
ASSETS OVER

TO MILLIONER DOLLARS

11th & Pacific

4 Procents varig Rente

Begge vi til Spareindskud to Gangs
om Aaret

Begynd nu med \$1.00 eller mere.
J. E. Chilberg, Pres.; W. H. Pringle,
V-Pres.; G. Lindberg, V-Pres.; E.
C. Johnson, Cashier; H. Berg, Ass't
Cashier; J. F. Visell, Ernest Lister,
Geo. G. Williamson, Directors.

**The Pacific Lutheran Academy
AND
Business College**

Hjælteminen ved Akademiet begynder den 2de September. Skriv efter Skolens Katalog.

Located in one of Tacoma's most beautiful suburbs; Modern Equipment; Steam Heat; Electric Light, Large Campus; Excellent Opportunity for Outdoor Exercise; New Gymnasium.

Offers thorough instruction, under efficient and experienced teachers, in all Common, High School, Normal, and Commercial Branches, and Music.

Prepares thoroughly, and in the shortest time possible, for College, for Business, for Teaching, for the Civil Service and for Citizenship.

Eight Courses, suitable classes for all. Special classes for Foreigners. No entrance examinations.

Expenses Low: Tuition, Room, Board and Washing for nine months \$180.00, eighteen weeks \$95.00, nine weeks \$50.00.

Send for catalogue.

Address N. J. HONG, Principal
Parkland, Wash.

Norsk Begravelses Bureau**P. Oscar Storlie**

Hedste Betjening til rimelige
Priser.

Embalmer og Dameassistent

Telefon: Main 1122 So. Tacoma

DRS. DONNER & BLODGETT**DENTISTS**

1156 Pacific Avenue Room 206

Tel. Main 4551

Tacoma Wash.

Lien's Pharmacy

Blundinavijf Apothek.

Ole B. Lien Harry B. Selvig

DRUGS, CHEMICALS,

TOILET ARTICLES,

Recepter udtydes mængde

M. 7314 1191 Tacoma Ave.

Berglund Bros.**Kaffehus**

Gode Sort Kaffe i byen med Fløde,
Sukker og Kager for

bare 5 Cents

1305 Commerce St. Tacoma

VISELL & EKBERG

1321 Pacific Ave.

Oplyg fra Luther Publ. House
Steamship Agency

Bileller på alle ferje Klasse
linier**C. O. Lynn Co.**

Skandinavisk Begravelsesbureau

910-912 Syd Tacoma Ave.

Tacoma, Wash.

Main 7745

John Holleque W. R. Thomas
PARKLAND MERCANTILE
COMPANY

Gen'l Merchandise, Groceries,
Hardware, Hay, Grain, Feed
Main 7453-J3 Parkland, Wash.

S. T. LARSEN PHARMACY

17th and Tacoma Ave.

DRUGS, CHEMICALS AND

TOILET SUPPLIES

Prescriptions a Specialty

We Import our Cod Liver Oil direct
from Norway

Phone Main 504 Tacoma, Wash.

JOHN THOMPSON

1822 South K St.

Cleaning, Pressing and Repairing
done more reasonably than any
place in Tacoma. Work guaranteed.
Will call and deliver work.
Telephone Main 5000

St. Johns House.

Furnished Rooms, single and for
Housekeeping. Reasonable Prices.

T. K. SKOV, Prop.

1020 1-2 So. Tacoma Avenue

Phone Main 2565

Anthony M. Arntson**NORSK ADVOKAT**

614-5-6 Fidelity Bldg.

Phone Main 6305

Tacoma Wash.

JNO. W. ARCTANDER**& C. JACOBSEN****NORSKE ADVOKATER**

501-5 Lyon Bldg. Seattle

DR. J. L. RYNNING

Norsk Læge

French Block, 13th and Pacific Av.
Kontor Finner—2 th 4 Rm. Om
Bordtagene tilige Attale
Ma. 7471 Res. Mn. 7866 J-1
Tacoma Wash.

Dr. C. Quevli

Behandler Sygdomme i
Gren, Næse, Hals og Bryst.
Kontoridt Kl. 1-5 a. m.
Mandag, Onsdag og Lördag ogsaa

Kl. 7-8 a. m.

Kontor: 1618 Realty Bldg.

DR. HYSLIN
Office 1201-5 Fidelity Bldg.
Hours—11 to 12 A. M. 2 to 4 P. M.
Evenings 7:30 to 8:30
Sundays 10 to 11 A. M.
Phone Main 400
Residence 924 No. 1 St. Main 256
Home calls made preferably outside
of office hours.

J. W. RAWLINGS, D. D. S.

H. D. RAWLINGS, D. D. S.

A. K. STEBBINS, D. D. S.

Tandlæger

507 Realty Bldg.

Telephone Main 5196

Tacoma Wash.

Jagen Neutralitet.

Da Gustav Adolf for at kunne undskaffe Byen Magdeburg stillede Mørkelsen af Brandenburgs Hjælp, indledede denne Underhandlinger og gjorde mange Vanskeligheder. Det drog over at je denne Vigegoldighed hos dem, hvem han varkommen for at hjælpe, natrede støtten til det kulturstillede Sendebud nogle Ord, som fortjener at erindres. „Det siger jeg eder paa forhånd.“ sagde Mørksen. „at jeg aldeles ikke vil høre Tale om nogen Neutralitet. Hans Hjælped maa være Ven eller Fiende. Noar jeg kommet til hans Grejs, maa han fortære sig, vorur eller foldt. Striden gælder Gud eller Djævelen. Vil hans Hjælped holde med Gud, da maa han staa ved min Side. Høretreffer han heller at holde med Djævelen, maa han kæmpe mod mig. Ragen Slags tredje Stilling kan han ikke indtage.“

En Hjælper.

Portland, Wash., den 23de August, 1913.

Det vil måske interessere Elgninger og Venner i Østen, som læser „Pacific Herald“, at høre lidt om Hjælplandsflabet her Vest.

Jeg vil da skrive nogle Ord om en Automobilitet Underhængede paa Indbydelse af Mr. A. L. Daniels fra Farmland, sammen med O. C. Bergan fra Everett, gjorde til Mt. Tacoma.

Vi rejste fra Portland Tirsdag Morgen den 26de August. Mr. og Mrs. Daniels bragte med fuld Opførsel af alt Elags gode Tager. Bergan havde sin Automobil med fra Everett og Underhængede fægte med dem.

I Distringen har vi set det næste Præcie med imaa Skovpartier her og der. Langs Veien findes Høje paa 10 til 20 Hectare, hvor der drives med Højeau, Frugt og saadant Smørtter.

Østerst have passeret Chop Valley, hvor Karrene er stære og noksaa penne, begynder Stigningen. Det næste Sted af Betydning vi kommer til er La Grande, hvortra Tacoma har En og Kraft. Det går nu jævnt opad. Men beundrerlig nos Jones vi det berer nedover Vosse.

Mmeligvis er vi „Kingomudd“, som Høllingen liger. Andre Steder synes Veien noksaa farlig med Hjældvejen til Venstre og Dybet til Højre Side, med ildarve Springninger og gaae smal Vej. Vi er da saa heldig ikke at møde nogen anden Automobil for det næste er øver. Ved en risende Hjældvej har vi Middagshøle, saa hører det oftest igjen lige til „Park Entrance“, hvor Uncle Sam stover \$5.00. Adgangsprisen for hver Automobil. Derfra til „Longnire Spring“ er det bare en Veit at hjælpe. Veien der, med den første Granitlog til begge Sider, jer ud som en kæmpemæssig Åle.

Bed „Longnire Spring“ bliver da Teltene reist, Staffe lagt og Bordet dækket. Derfra spiser vi saa det har god Stof. Godt at Danielsens har fuldt op af alle Tager. Bed „L. S.“ er to store Hoteller, Øvre og Nedre og Post Office. Her er også det berømte Mineral Springs, hvorfra Stedet har sit Navn. Efter en Ratås god Sovn droger vi oftest igjen. Hørst har dog Frederik Danielssen et lidet Eventyr med en tam Bjørneunge. Den ilag Bubberne om han noksaa haardt; men gjorde ham forstørsten ingen Slade. En Opasjer løste Taget og begynder selv at lære med den. Derpaa inded vi oftest igjen overfor Hjældet. Veien ligger i Springninger, saaledes, at vi underiden findes se den tilbagelagte Vej 4-5 Gange nedenfor os. Højt oppe et Sted maa vi ud for at je paa et Vandaf, som er noksaa storartet. Stomme op til Riosqually Glacier maa vi være saa god at tage Venene fat.

Hørst maa vi passere Broen, som går over Riosqually River, straks efter at den springer ud fra Isbreen. Nu finde vi os Stoffe, saa går det oftest igjen ned for Broen over Hjældet. Eneste Steder er Stien saa smal, at det er vanskelig at komme over. Den Isle Sten, Jord eller Aste, som for hvært Skridt lægger og fører oftest nedover vilde Hjældet, gjør det ikke bedre. Underiden har vi dog Kun nos til at høje og drølle af den friske Hjældber.

Andre Hjælde af Højt, som kommer nedover igjen, fortæller, at Vejen er lang og Arbejdet haardt, men at vi ført fuld Erstatning for Uforret, naar vi først er oppe. Her maa jeg uvilkaarlig gøre en Sammenligning med en anden Vej og et andet Maal som ligner dette. Omrent halveis bliver Stien fastere og da går det bra til vi nær Paradies Valley. Dette Sted berer viltet sit Navn med Rette. Her staar Blomsterloret mange Steder lige ind til Suelanderne. Da Blomsterene og Græn vækster, hvor man vender

Viet, og som Ramme rundt det hele er Vosser og Hjældtinder stædt i Græn. Nu findes det høje, som om det er paa Tid at begynde Tilboreturen, men det bliver det intet af. Vistnok er et Par af Folget saa træt, at de bliver tilbage for at hvile, men vi andre med Doctor Bergan i Spidsen satte oftest igjen, forbi Hotellet decoppe og en hel lidet Bu af Telt. Over Blomster og Sne, fra den ene Hærvig til den anden, lige til Skanten af Stortjældet. Det har vi også et Sceneri, som jeg aldeles aldeig har sette Nøje til.

Til venstre de majestætiske Skovområdene Hjælle, saa langt vi ser. I Dobet under er en bærende Elv og tilhørende gansje nær Mt. Tacoma, Kongen selv i al sin Majestet, bedekket af Isbreen og evig Sne. At beskrive denne storslagne Naturkunhed er ganske umuligt. En maa selv ha været der, forst kunne påståsme det. Tilboreturen gaaer bedre end vi har ventet. Dog trætte et vi dog og glad over at haft høje de 6 mil tilbage til Teltene. Det smale Waden og Sønen ganske udmerket. Fredag sætter vi stuen hjemover og kommer om Aftenen velbeholdne og velsignet med Turen, tilbage til Farmland.

Vi handle pent Veit, den bedste Dækning og naar undtages enkelte „break down“ var Turen udmerket fra først til sidst.

Mrs. Thervem.

Seattle, 6. Sept., 1913.

En Anmodning til alle Unodendt Kirkesolk paa Pacific Østen, hovedsakelig i de østlige Distrifter. Stortiden af vores Kirkesolk lever naturligvis vor Kirkeledende, og det findes vi, i Nummer 34, August 1906 dette Aar, en Artikel af hvad Bestyrelsen af den nye Pensionskasse har begyndt at arbeide paa. Jeg vil da anmode Menighedsfolk i hele Pacific Distrift, at ikke glemme vor fæste elskerlige Ven og Broder, Hornmand O. C. Rojs. Vi ser at Summen for Indtredelsespenge er sat til \$200 for at blive Medlem af denne Kasse for Prester og Profesjoner. Vi alle ved, at Hornmand Rojs har arbejdet hært haardt, for Fortrydelsen af Guds rene Ord iblandt os, fra sin Ungdom af, og er nu en Mand vel ubt Karne, med en stor Famili. Vi ved også, at han endnu har en meget karabelig Ven, for det store Arbejde som er lagt paa hans Skuldre, og for ham at legge tilhøje \$200 paa engang for denne Kasse, er vel næsten umuligt. Min Anmodning er nu denne, at alle vores

Kirkesolk i Pacific Distrift, som sidder i god Forfatning, vil række vor Fjære Formand en venlig Haand, med nogle Dollars i den, og samle i det aldermindste de \$200 som kanvels til Indtredelsespenge i denne Pensionskasse, saa at han og hans Familie under Saagbed, Sønden eller Dødsdøld funde saa den lille Gunn af \$500 aarlig som en Hjælp til Vibets Ophold, naar det virkelig trænges. Jo Pacific Distrift har nu i hundrededesvis af Folk, som sidder saa vel til, at de ikke vilde leve nogle saa Dollars, det allermindste, lad os da gjøre Alt af denne Sag forend vi forglemmer det. Jeg understegnede vil da begynde denne Liste med \$25.00. At gaa endt med en Liste over hele Distriflet vil koste baade Tid og Penge, lad os spare dette. De som vil, kan sende sin Give til mig, eller Formanden selv, og når Pensiet er samlet, kan de være vis paa, at Formand Rojs vil blive overleveret et „Certificate“ som Medlem af Pensionskassen. Om Pengene er sendte til Underhængede, skal hver Giver blive fredet i ejendom Pacific Herald. Jeg vil da paa samme Tid anmode de enkelte Menigheder og Prestefald, baade her paa stuen og i de østlige Distrifter, at tage sat paa denne Sag og presentere deres fæltige Prester med et „Certificate“ i den nye Pensionskasse. Som en hærlighedsfuld Præder til alle, som læser min Simple Artikel, og med Ven om at tilfømme min Anmodning, forbliver jeg med megen Vigtelse, i Denne Skrift Navn.

Erbdigjt.

R. R. Zoete,

1922 No. 45 St. Seattle, Wa.

Premietilbuds.

Den, som inden 15de September 1913 sender os 12 nye Abonnenter paa Herald, vil som Premie ha et prægtigt amerikansk eller norsk Flag. Flaget, der er 8 Højt langt og 5 Højt bredt, er joet af godt, sterkt Tø, (cotton bunting), med fæste Knister, som taaler baade Sol og Regn. I Handelen kostet det fra \$3.00 til \$3.50. Skindforeningerne, Ungdomshjæren og andre Organisationer, der sørger et vaffet og durabelt Flag for festlige Anledninger, burde benytte sig af dette fardeles liberale Tilbuds. Send alle Bestillinger til „Pacific Herald,“ Portland, Wash.